

KÖRLEVÉL

December 2002

Teljes szivembo^{al} köszöntelek benneteket a mi URUNK Jézus Krisztusunk drága nevében a Jel.3,21:

A gyo^azelmesnek *megadom, hogy velem trónomra üljön, mint ahogy én is gyo^aztem s Atyámmal együtt leültem az o^a trónjára.*

Az ígéret mind a hét levélben a gyo^azo^akhöz van intézve. Kik ezek, akiket ilyen nagy fokú megtiszteltetés ér, hogy O^Ÿvele együtt az O^Ÿ királyi székében üljenek? A diadalmasan feltámadott golgotai gyo^azo^a, mindazoknak kilátásba helyezte, akik a úgy gyo^aznek, „...amint Én is gyo^aztem...“ A lepecsételt könyv felnyitását illeto^aen olvassuk: „*Ne sírj! Nézd gyo^azött a Júda törzsébo^{al} való oroszlán, Dávid gyökere, hogy felnyithassa a könyvet és annak hét pecsétjét.*“ (Jel.5:5). O^Ÿ mindent legyo^azött: a halált, a sátánt a pokol minden hadával és diadalmasan feltámadott.

Az üzeneteknek amit a hét levelek tartalmaznak, kétség nélkül prófétikus és üdvtörténeti karakterük van; kiadásuk tartalma azonban az egész hívo^aséget érinti, az ahhoz tartozó dicséreték és feddésekkel együtt, amelyek az illetékes gyülekezeti-angyalok által tovább lettek adva. Mindazonáltal az ígéret, mindig csak a gyo^azo^aknek szól. O^Ÿk azok, akik hallgatnak és figyelembe veszik, hogy mit mond a Szellem a gyülekezeteknek, és az Ige által így legyo^azik o^ak is a már legyo^azött ellenséget, amint a mi Urunk is az O^Ÿ megkísértetésénél fogva tette. Eme döntö^a pont után a „Szela“ szó is állhatna, amellyel olyan gyakran a Zsoltárokban találkozunk. Ennek jelento^asége „szünetet tartani, elcsendesedni, az olvasottak- és mondottakban elmélyedni“. Ennél fogva a legnagyobb leckéro^{al} van szó. Az ellenség mindig is azzal jön, hogy „meg van írva“, mindazonáltal kiszakítja az érveléseit az összefüggésbo^{al} és hamisan alkalmazza azt. A mi Urunk megkísértetése közvetlenül egy Igevizsgálatban állt. Pontosan ebben áll most is a mai hívo^ak kísértése. O^Ÿk át kell lássanak az ellenség ravaszságán, az o^a „meg van írva“ mondását szembe kell állítsák azzal, hogy „ismételten meg van írva“ – ezzel pedig megfutamíthatják o^at. Olyanokká kell legyünk saját magunk mint a Mester. O^Ÿ maga volt a megtestesült Ige és teljes joggal érvényre juttatta a megírt és kinyilatkoztatott Igét, ezzel pedig megverte az ellenséget. Végülis az

ördög felhagyott Vele és eredeti szándékától elállt (Máté 4). Éppen így most is élő^a valóság kell legyen a gyülekezetben a kinyilatkoztatott Ige. A megírt Igét nem szabad csak szájba tartani, hanem gyakorlatilag átültetett Igévé kell válnia. Csak így gyo^azhatjuk le hitelesen az ördögöt, hogy abba kell hagynia velünk is az o^a játékát.

A hatodik írott üzenetben olvassuk: „...mert mego^arizted állhatatosságom igéjét. Én is meg foglak o^arizni téged és **kimentelek a megkísértés órájából**, melynek el kell jönnie az egész lakott földre, hogy megkísértse a földön lakókat.“ (Jel.3:10). Most, az utolsó útszakaszon, amikor is az Ige tökéletesen ki lett nyilatkoztatva, eljött az egész föld kerekességére a közvetlen megkísértetés órája is, mivelhogy tanúvallomásul hirdettetik valamennyi népek között az Isten országát illető Ige. Ennélfogva egyik Szellemtől^a vezetett van Igehelytől^a Igehelyre, a másik kiveszi az Igét az összefüggésből^a és nem tud ellentálni a kísértésnek. Az Igében való megmaradás bevezet annak közvetlen beteljesedés- és jelentőségében, az Ige átértelmezése ellenben megkísértetéshez és végül eleséshez vezet.

Miután a megöletett Bárány elvette a Könyvet a trónon ülő^a jobb kezéből^a, hárfacsengés kíséretében felhangzott az új ének a négy élő^a lény és a huszonnégy vének ajkáról. „**Te vagy méltó arra, hogy elvedd a könyvet és felnyisd annak pecséiteit, mert hagyta magad meöletni s a te véreden minden törzsből^a, nyelvből^a, népből^a és nemzetből^a lelkeket vásároltál Istennek. Te Istenünk számára királyokká és papokká tetted o^aket s majd királyokként fognak uralkodni a földön.**“ (Jel.5:9-10).

Itt amaz elsőszülött seregől^a van szó, akik a gyülekezeti korszakok folyamán az isteni üzenet által kihívtak, különválasztottak és keresztülmentek egy tisztítási folyamaton. Az igazsághoz hű^a megváltottak a Bárányal együtt engedelmesen, egyszerűen járják a hit-élet útját, hordozván a saját és az Oÿ gyalázatát, magukra veszik az o^a saját és a Megváltó keresztjét. Noha Isten-gyermekek, ám lényegükben és természetileg pontosan olyanok mint minden más ember. Ábrahám igaz magjai gyanánt ragaszkodnak o^ak is az ígéretekhez és nem hagyják magukat megzavartatni a hitetlenség által. Abban a szilárd meggyőző^a dásban élnek, hogy Isten többre is képes, semhogy megtartsa és beváltsa azt amit megígért.

De hiszen a gyo^azó^ak serege arra van kijelölve, hogy a menyegző^ai vacsora után Krisztussal az Oÿ dicso^aságában, a Királlyal együtt igénybe vegyék az uralkodást ezen a földön. A gyo^azó^ak a Jelenések könyvében

„férfimagzatnak“ is vannak nevezve, akik az összyülekezetbo^al születnek és minden népeken uralkodni fognak. Ezek azok „...akik eljutottak a hitnek és az Isten Fia megismerésének egységére, a férfiaság bevégzettségére és a Krisztussal való teljes beteltség korának mértékéig.“ (Ef.4:13). A gyo^azo^akro^al találunk egy mélyreható rövidre fogott leírást a Jel.12,10-11: „Ekkor hangos szót hallottam az égben, mely ezt mondta: „Most lett a szabadítás, a hatalom, a kiralyság Istenünké és a fennhatóság az o^a Felkentjéé, mert testvéreink vádlója levettetett, azt aki éjjel-nappal vádolta o^aket Istenünk elo^{tt}. **Testvéreink legyo^azték o^t a Bárány vérével s tanúságtételük szavával és azzal, hogy lelküket nem szerették halálíg.**“ Ugyanez az ígélet adatik a Jel.2,26-27 –ben a gyo^azo^aknek: „**Annak aki gyo^az és aki végig kitart az én tetteimben, fennhatóságot fogok adni a nemzeteken, vasvesszo^{vel} fogja o^aket terelgetni...**“

Kétség nélkül, elérkeztünk a kegyelem ido^a végéhez, ez már szemeink elo^{tt} túl értheto^aen kivehető az ido^ak jeleibo^al és valamennyi bibliai próféciák beteljesedésebo^al minden területen. Evégett számolnunk kell azzal, hogy a sárkány az o^a világegyház hatalmával hamarosan a szülni készülo^a asszony elé áll — ti. a gyülekezet elé. Az újtestamentumi gyülekezet kezdeto^al fogva az apostolok és a próféták fundamentumára lett építve (Ef.2:20) és a tizenkét apostol tanításával van megkoronázva (Jel.12,1). Most, Jézus Krisztus visszajövele elo^{tt}, mielo^{tt} beállna az ÚR nagy és rettenetes napja, megígérte Isten, hogy mindent helyreállít az o^a megfelelo^a állapotába (Ap.Csel.3:19-21). Az Ótestamentum utolsó fejezetének utolsó verseiben áll ama bejelentés: „*Ímé Én elküldöm néktek Ilyés prófétát...*“ Maga az ÚR igazolta is ezt az ígéletet, amelynek most be kellett teljesednie, a Máté 17:11 –ben és a Márk 9:12 –ben. A gyülekezet asszonymak van jellemezve, mert az Ige magja bele lett fektetve. Amint a megígért Mag nemzés által a Mária ölebe lett ültetve és megszületett a Fiú, akként van most az ígélet Beszéde is a gyülekezetben belefektetve, hogy a férfias Fiú elo^ajöhessen.

Úgy amint az elso^a gyülekezet meg volt gyökerezve az apostolok tanításában (Ap.Csel.2:42), úgy látta János a végido^a gyülekezetet is, a tökéletes helyreállítás után! És most komolyra fordul a dolog, a legkomolyabbra: Istennek igaz gyermekei nem hisznek amit akarnak; o^ak Isten ígéletének alapján hisznek, amint hitünk o^asapja is tette Ábrahám (Róma 4; Gal.3). Evégett nevezettnek o^ak is mint Izsák „ígélet gyermekeinek“ (Róma 9:7-8; Gal.4:23+28).

Oők kizárólag csak azt és úgy hisznek, amint az Írás mondja, mert felismerték, hogy csakis Isten Beszéde lehet az eredeti Mag (Luk. 8:11), amely életre támad Isten országának Fiaiban (Máté 13:37+38), amelyben valóban megtalálható Isten élete. Oők hasonlatosan megértették azt is, hogy valamennyi Ige értelmezésben már az Éden kertje óta, a szellemi halál van. Oők minden Igébo^al élnek és úgy hiszik azt, amint le van írva. Valamennyi önkényes értelmezésto^al undorodnak a szószeros értelemben. Ebben rejlik az o^a gyo^azelmük is – Isten Igéje tanúságtételének szavában, hasonlatosan gyo^azött Isten Fia is. Számukra Isten Beszéde egyideju^aleg a Szellem fegyvere – kardja is, amelyet bibliai hitben az ellenség ellen alkalmaznak is. Oők felöltik Istennek teljes fegyverzetét, át vannak hatva és össze vannak kötve teljesen az Igazsággal. Csak így képesek kivédni a rossznak valamennyi tüzes nyilait (Efézus 6).

Valamilyen hite minden embernek van; Maga az ördög is hisz és reszket (Jak.2:19). Az egész világ telve van hívó^akkel: Léteznek a hívó^a zsidók, a hívó^a muzulmánok, a hívó^a keresztények, a hívó^a hinduk, a hívó^a buddhisták stb.: így hát az egész vallásos világ hívó^a a maga módján. Mindazonáltal Isten elo^att csak az a hit érvényes amely Oőbenne nyugszik és abban, amit Oő mondott és az Oő ígéreteiben. Minden másegyébb otthon süttött vallásosság és Isten elo^att tökéletesen érvénytelen. Isten csak arra nézve vette át a felelo^aséget, amit Oő maga határozott és ígért meg az Oő üdvhatározatában. „Mert ahány ígérete van az Istennek, az mind igenné lett a Krisztusban, azért az Ámen is Oőáltala lesz meg, Istennek dicso^asságul, rajtunk keresztül.“ (2Kor.1:20). Az Isten elo^att érvényes, bibliai hit mindig Isten ígéreteiben van lehorgonyozva; Isten elo^att megigazultak pedig csak azok lesznek, akik úgy hisznek, amint az Ige mondja. A gyo^azo^ak csoportjához csak az tartozik, akinek van füle és oda is hajtja azt ahhoz, amit a Szellem mond a gyülekezeteknek, akiknek véglegesen érvényben van az ígélet: „A gyo^azelmes örökrészül fogja kapni ezeket. Én annak Istene leszek és o^a fiammá lesz.“ (Jel.21,7).

Az ido^a közel van

„Azért törekszem imádságomban, hogy szeretetetek mindig jobban gyarapodjék a megismerésben és mindenféle tapintatosságban annak megvizsgálására, hogy esetenként mi a helyes (míg az eltéro^a dolgokat meg tudjátok próbálni), **hogy a Krisztus napjára napfénytiszták és feddés nélkül legyetek, olyanok akikben senki meg nem botolhat, hogy Isten**

dicso^osségére és magasztalására telve legyetek az igazságosság gyümölcseivel, amely a Krisztus Jézuson keresztül felno^a.“ (Filip.1:9-11).

Pál apostol reményteljesen bízott és én is reményteljesen bízok abban, hogy a mi hu^aséges URUNK kegyelembo^al elkezdte az O^o mu^avét a megváltottakban és tökéletességre is fogja azt vinni. Amint befejezte Isten az O^o alkotási mu^avét a hetedik napon, akként a hetedik évezredben befejezi az O^o megváltási mu^avét is az örökkévalóságra nézve. Az utolsó nap kezdetén, amely „az ÚR napja“ szerint és a Vo^alegény visszajövetelével kapcsolatosan „Krisztus napja“ szerint ismeretes, megtörténik az első feltámadás a végén pedig a második. Most arról van szó, hogy beletekintsünk az Ige tükrébe és vizsgáljuk meg magunkat Isten elo^att, ne a testvérünk szemébo^al próbáljuk eltávolítani a szálkát, hanem a saját szemünkbo^al a gerendát. Az Ige alapján csak így ismerjük fel, hogy esetenként mi a helyes. Csak így lehet egy tiszta áttekintésünk. Nem engedhetjük továbbá meg magunknak, abban a feltevésben élni, hogy minden rendben van és majd lesz valahogy. Hiszen mi vagyunk az a nemzetség, akik elo^aször, és az én meggyo^azo^adésem szerint, utoljára valóban elmondhatja: „*Nem fogunk mindnyájan elaludni, de mindnyájan át fogunk változni...*“ (1Kor. 15:51).

Egy olyan időszakban élünk, amelyben elhangzik az ébreszto^ai hívás (éjféli kiáltás – Máté 25), az a nemzedék vagyunk, akik a jelenkorban gyakorlatilag együtt átéljük, hogy az Evangélium tanúságtételül hirdettetik minden nemzetek között. Nos ezután csak a vég kell megérkezzen (Mt.24:14). Akkor reális valóság lesz: „*Akkor ketten lesznek a mezoⁿ: az egyik elfogadtatik, a másik visszamarad; ketten o^rölnek egy malommal: az egyik elfogadtatik, a másik visszamarad.*“ (Mt.24:40+41). És még mielő^att beteljesedik a Máté ev. 25, 10 –ik verse: „*...és akik készen voltak, bementek vele a lakodalomba. Aztán bezárattott az ajtó.*“, a Máté ev. 24,45 –alján, mindazoknak akik hordozzák Isten (jelen)üzenetét és felveszik azt, átadatik teljes mértékben az Igébo^al való szellemi táplálék.

Ami a gyülekezetre vonatkozóan lett megígérve, az mindig is csak azután veheti beteljesedését, ha annak ideje is elérkezett. Maga az összefüggo^a körülmények is, amelyek tulajdonképpen kísérik az ígéreteket, ugyanolyan módon kell beálljanak amint be lettek jelentve. A jelenlegi bibliai próféciákat úgy kell tekinteni, mint Jézus Krisztus első eljövételénél fogva, ti. az o^a öszbeteljesedésében. Abban az elo^ajogban lett részünk, hogy földi életünk idejében, szemünkkel lássuk a bejelentett bibliai próféciák beteljesedését. **„Így ti is, mikor mindezeket majd**

beteljesülni látjátok, ismerjétek fel erro^al, hogy közel van OŸ, már a küszöbön áll.“ (Mt.24:33; Mk.13:29; Lk.21:31). Az óramutató most a legnagyobb fokú riadókészültséget jelzi. „*Virasszatok minden ido^aben, s könyörögjete, hogy olyan ero^a foganjon bennetek, hogy kimenekedhessetek mindabból, aminek meg kell történnie, s hogy az ember Fia elé állhassatok.*“ (Lk.21:36).

Kezdetben ilyen ígéretet adott a feltámadott ÚR az Öveinek: „*És tudjátok meg, Én elküldöm reátok Atyám ígéret-érte^{két}; Ti pedig várjátok itt a városban mindaddig, amíg a Magasságból jövo^a ero^a-hatalommal fel lesztek fegyverkezve!*“ (Lk.24:49). Ezt az ígéretét aztán igazolta még egyszer, röviddel az OŸ mennybemenetele elo^att az Ap.Csel. 1:8 –ban: „**Mindazonáltal hatalmat fogtok kapni, azáltal, hogy a Szent Szellem rátok száll, s tanúim lesztek mind Jeruzsálemben, mind Júdeában és Samariában és a föld végso^a határáig.**“

Az Ap.Csel. 2 –ik fejezetében pedig beteljesedve látjuk emez ígéretet, amely kiterjed a teljes Újtestamentum ido^atartamára, mert így szól az Ige: „*Mert néktek szól az ígéret és a ti gyermekeiteknek, valamint mindazoknak, akik még messze vannak, akiket az ÚR, a mi Istenünk még el fog hívni.*“ (39.v).

Ennél fogva a Szent Szellem ereje állt központban, amely Isten hatékony erejeként Jézus Krisztus testének tagjait egy élo^a organizmussá összeilleszti. Így vannak megalapozva az adományok és a szolgálatok a gyülekezetben; így folytatja tovább a Megváltó az OŸ mu^avét a megváltottakkal. Amint mondotta is az OŸ földönjárta idején: „*...Amint engem küldött el az Atya, úgy küldelek el én is titeket.*“ (Jn. 20:21-23). **Most nyilvánvalóvá kell legyen a feltámadási ero^a kihatása,** amely nemhogy csak a szívet és az életet megújítja, hanem ezt a halandó testet is képes átalakítani a halhatatlanságba, amint meg is van írva: „*Ha pedig annak a Szelleme, aki Jézust a halottak közül feltámasztotta bennetek lakik, az, aki a Krisztus Jézust a halottak közül feltámasztotta a bennetek lakó Szellem által a ti halandó testeteket is meg fogja eleveníteni.*“ (Róma 8:11).

Amint az egész alkotás epedezve várja Isten fiainak leleplezo^adését, akként epedezünk mi is a mi testünk megváltására, az átalakíttatás után (Róma 8: 18-27). Ez a reménység pedig nem szégyenít meg, „*mivel Isten szeretete a nekünk adott Szent Szellemen keresztül ki van öntve szívénkbe*“ (Róma 5:5).

Isten szeretete a legkimagaslóbb: Isten maga a szeretet! És az OŸ legbelso^abb sajátosságával, ti. az OŸ Szellemén keresztül (1Kor.2,6-16), lakozást vesz az Őveiben, hogy az o^a életükön át, gyakorlatilag nyilvánvalóvá tegye valamennyi sajátosságát és erényét. Amennyiben élo^a valósággá lett bennünk, „*hogy Krisztussal együtt megfeszítetttem*“; annyiban élo^a valóság az is: „*Élek. De többé nem én, hanem a Krisztus él bennem.*“ (Gal.2:19-21) és: „*Ha pedig a Krisztussal együtt meghaltunk, hisszük, hogy vele együtt élni is fogunk.*“ (Róma 6:8). Isten szeretete nyilvánvalóvá lett a golgotai kereszten, a Fiú önfeláldozásán át, mind az OŸ fiai és mind az OŸ leányai számára. Ebben a szeretetben valósult meg a teljes megbékélés és megbocsátás. Aki nem tudja gyakorlatilag átültetni a megbocsátást és megbékélést, nem is halhatott meg Krisztussal együtt, az ilyen ember áztatással be van csapva, bárki legyen az. Aki az o^a földi élete folytán engesztelhetetlenséget és ellenségeskedést praktizál, Isten országában semmi helye nincs; az ilyen ember elhárítja magától a kereszten át hozott engesztelést és megbékélést, lábbal tiporva a Szövetségkötés vérét. Aki nem tudja átültetni a „Mi-atyánkot“, a hívó^a ember ABC –jét, imádkozásának semmi haszna nincs. Itt még mindig ez áll: „*Ha ugyanis **elengeditek az embereknek eleséseiket, nektek is elengedi mennyei Atyátok azokat. De ha ti nem engeditek el az embereknek, nektek sem fogja elengedni Atyátok a ti eleséseiteket.***“ (Mt.6:14-15).

Csak tökéletes szeretet megy be oda, így hallhattuk ismételtén. Az 1.Kor.13 –ban szemünk elé van tartva, hogy a Szellem adományai, mint ember- vagy angyalok nyelvén való beszéd, a prófétálás adománya, valamint az ismeret adománya, maga a hit adománya is, amely hegyeket képes mozdítani, Isten szeretete nélkül mindez hiábavaló. A 4 –to^a1 7 –ig terjedő^a versekben ábrázolva van emez isteni szeretet sajátossága a mindennapi életben. A megbocsátásunk ne csak annyiban álljon, hogy elengedjük valakinek adósságát és vétkét, tehát azok valóságos törvényáthágásaikat, hanem elkövetett hibákat is, a rosszat nem felszámítani és arra törekedni, hogy az Írásnak eleget tegyünk: „*Tu^anjék el belo^aletek minden keseru^aség, indulat, harag, kiáltás és káromlás, minden gonosszággal egyetemben, legyetek egymás iránt jóságosak (mutassatok szívéllyességet egymás iránt), irgalmasak, **egymásnak megkegyelmezo^ak, ahogy Isten is a Krisztusban megkegyelmezett nektek.***“ (Ef.4:31-32). Ébereknek kell lennünk, hogy semmiféle keseru^aség, tudvalevo^aen ez a gyökere minden kellemetlenségnek, lábra ne kapjon bennünk. Majd csak

ha mindezek valósággá lettek életünkben és osztályrészünk lett az isteni természetben, számolhatunk konkrétan az elragadtatással. Vissza kell térjünk az első szeretethez, amelyet aztán praktikusán gyakorlunk.

A negyedik világbirodalom újra megszerveződik

Amint a német birodalom folyamán, ismert a „harmadik birodalom” fogalom alatt is, énekelve lett: „...ma miénk Németország és holnap az egész világ”, így meg lehetne fogalmazni most a „negyedik birodalomra” vonatkozó szövegezést is: „...ma miénk Európa és holnap az egész világ”. Dániel próféta látomásban látta a négy egymásután létrejövő világbirodalmakat. Különösen a politikai és történelmi részét illetően egy részletes összátékintést kapott. A babilóniai birodalommal vette kezdetét (Kr.e.606-536), ezt követte a médek és perzsák birodalma (Kr.e.330 –ig), ezt pedig a görög birodalom (Kr.e.30 –ig) és utolsóként (Hogy is lehetett volna másként?) a római világbirodalom. A 2.fejezet 31-44 –ig terjedő versekben különösen az utolsó világbirodalomról, részletesen beszámol Dániel: *„Ezek után létrejön a negyedik birodalom, erőse lesz mint a vas; és amint a vas szétőr és összezúz mindent; éppen úgy mint a vas pusztít, amazokat mind szétzúzza és elpusztítja.”* (40.v).

Eme birodalom a nyugati államok vas szilárdságával rendelkezik és a Kelet-Európai országok, mint repedező agyag silány közgazdaságával. Jelképesen egy testalkatban van bemutatva, elkezdve a fejétől aztán a mell és a karok, majd a csípő és a lábszárak, a lábfej és a tíz lábujjak. A szövetkezés csak egy bizonyos ideig tart, mert a vas és az agyagból nem lehet egy vegyítést csinálni, ellenben a végidő sorsdöntő hatalma gyanánt egymáshoz tapadnak. Ám a végén az lesz, hogy az egek Istene minden birodalmat, amely ezzel az utolsó világbirodalommal szövetkezett, megsemmisít és létrehozza az Ő örök birodalmát. A kő, amelyet mi sarokkő (szegletkő) –gyanánt ismerünk, egyidejűleg ama zárókő is és ez emberi kéz érintés nélkül eloldódik szétrombolva az utolsó világhatalmat (Dán.2,34-35).

A 7. fejezetben még közelebből belebocsátkozik a próféta a negyedik világbirodalom leírásával: *„Ezek után látám éjszakai látásokban imé egy negyedik állatot, rettenetes és iszonyú és rendkívül erős; nagy vasfogai valának, falt és zúzott és a maradékot lábaival összetaposta, és ez különbözék mindazoktól az állatoktól, amelyek előtt valának, és ezen felül még tíz szarva is vala neki. ... „Akkor bizonyosat kívánék tudni a negyedik*

állat felo^q, amely különbözék mindamazoktól és rendkívülien rettenetes vala; vasfogai és érckörmei valának, **falt és zúzott**, és a maradékot lábaival **összetaposta**. ... O^z tehát következő^a felvilágosítást adott nekem: **A negyedik állat negyedik birodalmat jelent, amely a földön lesz, különbözni fog minden más birodalomtól; elnyeli az egész földet, eltapodja és szétzúzza azokat. A tíz szarv pedig azt jelenti, hogy éppen ebbe^q a birodalomból tíz király származik ...**“ (7.,19., 23-24).

Aki jártas a bibliai próféciákban tudja, hogy a fej vezetésre és uralkodásra utal, a szarv pedig katonai és szellemi átütő^aero^are tesz utalást. A nyugati szövetségben megvan a G7, ezek a világ legjelentő^asebb ipar államai. Oroszország nyolcadik –ként tu^rve van, ám hozzászólási jog nélkül. A Jelenések könyve 13, 1-10 –ben hasonlatosan találkozunk az utolsó világhatalom vázolásával. Maga a sárkány rendelkezésére állítja ennek az utolsó állatnak az o^a hatalmát, az o^a trónját és messze terjedő^a fennhatóságot. (2.v).

Úgy amint Isten egy várost választott magának ezen a földön, ahonnan aztán kormányozni fog, tudniillik Jeruzsálembo^al, így a sátán valóban kiválasztotta Rómát, az o^a világfo^avárossának. A bibliai próféciákban világosan be van mutatva az utolsó politikai és vallásos világhatalom konstellációja (Jel.17 és 18). A kép a fenevadon ülo^a paráznával világos: A szellemi-vallásos hatalom nyargalja a politikai-világi hatalmat (lovagol rajta), az o^a kezében van tehát a gyeplő^a. Az egész egy fedél alatt a „nagy Babilon“ és a hét fej szemmel tartja a vezérletet, utalást tesz azonban a hét hegyre is, ahol a vallásos világhatalom székhelye (othona) van, amely egyúttal u^azi is az o^a politikai világhatalmát. A nyolcadik a helyettes, tudniillik az a személyiség, aki az egész vallásos világot képviseli, és politikailag ama hét –hez tartozik. A tíz szarv/államok „kényszeru^aségbo^al“ csatlakoznak az egyesülethez és rendelkezésre bocsátják az o^a hatalmukat mindaddig, amíg Isten Beszédei be nem teljesednek (12-18).

Jelenleg a volt Keleti Tömb pontosan 10 állama készséges a csatlakozásra, akik a nyugati szövetségen kívül voltak, ám 2004 május 1 –ig teljesen be akarnak soroltatva lenni. Az elso^a közös Nátó-gyu^alés már bekövetkezett ez év November 22. és 23. Prágában és történelmi jelentő^aséggel bír. A tervelo^airányzat az, hogy Oroszország is csatlakozzon az Európai Únióhoz, ezt követelik a Brüsszeli politikusok, hasonlóan további államok is. Közvetlenül a Nátó-csúcs találkozó után Prágában, azonnal találkozott az Amerikai Egyesült Államok elnöke George W. Bush a Kreml fo^anökével Wladimir Putin –nal Sankt Petersburg –ban. A bibliai

próféciaik szemünk előtt teljesebbé válnak. Együtt látjuk és szintén együtt átéljük azt! Úgyszintén ami a politikai fejlődést illetik, nagyon közel vagyunk a véghez. Csak egész a végén fog megmutatkozni, kikből tevődik össze a tíz szarv/állam, akik nemhogy csak lököre kerülnek be (gyalogos) fegyveres haderejként, hanem módjukban lesz, a nagy parázna Babilon is tűzzel megégetni (Jel.17:16-18). A teljes sorsdöntő pillanat az lesz, amikor Izrael felvétetik az Európai Unióba, amint Natanjahu, röviddel ezelőtt külügyminiszteri hivatásánál fogva a Sharon kabinetjébe, első sajtókonferenciáján 2002 Novemberén indítványozta. Ez a Dániel próféta könyve szerint, egy hét évre kötött szerződés lesz, amint már az Oszlószerződés is volt. A Dániel 9:27 alapján azonban, a hét-éves-szerződés három és fél év után meg lesz szegve.

2002 Január 1-én megkaptuk az Európai pénzügyi egyesületet. 380 millió ember a régi kontinensen egyforma törvényes pénzzel fizet. Létrejött a negyedik világbirodalom és igénybe veszi, szükség esetén a világ bármely részén, az ENSZ – határozatával a vas hatalom gyakorlatát. Egyelőre az Európai Egyesület után még az Egyesült Államok irányítják vezényszavuk alatt, az „anti-terror-elleni harcot” még fennálló világhatalomként. „Világhatalom” gyanánt, az egyesült Európa, úgy a vallási téren, mint a politikai- és a közgazdasági téren is egyesítve, amint közelebb érkező a véghez, átveszi a világpolitikában a kormányzatot.

Figyelemre méltó úgyszintén a Vatikán állam hatalom központosítása is, állam létrejötté ugyanis érvényesítésre jutatta önállóságát az európai bank tiltakozása ellenére, egy „Euro-kurzus-érem” különkiadásával a pápa arcképével 65.000 teljes példányszámban. A nyolc érem azonban nem lesz átadva a körforgásnak. A gyalogosok már most több mint 500 Euro-ért fizetnek egy sorozatért, noha névértéke csak 3,88 Euro. Ennyire nagy értéke van az éremnek a pápával, aki 1989-ben megbuktatta a világgommunizmust és Európát egy „katolikus-keresztény” predomanció alatt egyesítette! A beavatottak közül valamennyien tudatában vannak annak, hogy a Vatikán politikája főszerepet játszik mind a Német és Európa egyesítés mind a globalizmus (világuralmi törekvés) és a világ államai közötti közösség egyezségében, kiterjed egész az új világrend főszerepének megvalósításáig. Az Egyesült Államok, már keletkezésük óta fel akartak állítani egy új világrendet, amint az Egy-Dollár-bankjegyre rá is nyomtatták latin nyelven — Novus Ordo Seclorum —, ám vezető világhatalomként le lesznek váltva és be kell érjék a második helyet, hogy létrejöhesse az új világrend.

Az Egyesült Államokban lezajló borzasztó eseménynek jelző^a hatása van, amikor is, 2001 szeptember 11 –én az iszlám terroristák átvágták a pilóták torkát, hogy azután az utasokkal telt repülő^agépeket New Yorkba a World Trade Center ikertornyaiba irányítsák. Az Egyesült Államok elnökének az a célja, hogy a terrorizmus elleni harcban mindenkit bevegessen „az o^a csónakába“. Ennek következtében létrejön egy különös konstelláció, részben önkéntesen, részben politikai ill. „olaj-nyomás“ gyakorlat alatt. Mivelhogy végido^a van, ennél fogva is a végido^are vonatkozó próféciaik tanácsadásait kell kikérnünk, mert azokban elo^are ábrázolva van az események és a történelem leforgása. Ami Irakot érinti, az Eufrátesz folyam áll középpontban, melynek eredete Törökországban van és az egész Irakon átfolyik, Bagdad mellett el, Mezopotámián át, a Káldeai ur és Basra mellett el, és a Perzsa tengeröbölbe torkollik. Ott, ahol a paradicsom volt, ahol az emberiség bölcsö^aje állt, ahol Ábrahám élt, ott van megkötve a négy itélethez az angyal, akik arra várnak, hogy szabadon legyenek eresztve, amelynél fogva az emberiség egyharmadrésze megöletik. „... és megparancsolá a hatodik angyalnak, akinél a kürt volt: ,Old el azt a négy angyalt, akik a nagy Eufrátesz folyamánál megkötözve várnak.’ Erre eloldatott a négy angyal, akik órára, napra, hónapra és évre elo^a voltak készítve, hogy megöljék az emberek harmadrészét.“ (Jel.9:14-15). Ott a paradicsomba hozta a sátán az első^a emberpárt az o^a befolyása alá. Ott kezdődött el az emberiség tragédiája közvetlen az o^a uralma alatt. Ezen a környéken tehát, egyesíteni fogja eme világ fejedelme a végen az Észak és a Kelet összes birodalmait, hogy Izráel ellen harcban szálljon, miközben akkor a világ lángokban fog állni — különösen az Egyesült Államok, akik Izráelt támogatják.

Lényegében a világpolitika újra Izráellel foglalkozik. Ennél fogva Jeruzsálemért és a templom hegyért (az ÚR házának hegye) megy, amelyre felvitte Ábrahám Izsákot áldozatul Istennek (1Mózes 22), ama területért, amelyet megvásárolt vala Dávid a Jebuzeus Ornántól 600 arany siklusért (1Krón.21:25), a Mórija hegyért, amelyre felépítette vala Salamon a templomot (2Krón.3:1).

Aki postaküldeményt kap az Irakból, láthatja a levélbélyegen az iraki elnököt kezében lo^afégyverrel, éspedig a szikla-kupolaboltozat elo^att Jeruzsálemben a templom-helyen. Ennek ellenére, akármire vállalkoznak az Egyesült Államok, az ENSZ vagy az EU: a templomhegy és Izráel egész a végig vita tárgya marad. A megszabott terven, a végido^are vonatkozóan, nem változtat a bibliai hívó^ak jóindulatú imádsága sem semmit. Majd csak

egész a ve'gen, és pedig az új kezdetkor teljeseedik be: „*És léssen, hogy a napok végén, az ÚR házának hegye szilárd alapon nyugszik a hegyek csúcsai fölé helyeztetik és felülemelkedik a többi halmokon...*“ (Mikeás 4:1a). Ha pedig az elo^akészületek a legnagyobb tragédiára, amely az elragadtatás után fog bekövetkezni, már javában folynak, milyen közel állhat a menyasszony gyülekezet elragadtatása! Evégett óránk parancsa a mi elkészítettésünk és az kellene legyen a legnagyobb kívánságunk és imádságunk, hogy *ero^aben részesüljünk, mindabból megmenekülni, ami a föld kerekiségére vár.*

Megfigyeléssel mindarra, ami most Európába, Izráelben és világszerte lezajlik, ismételten ki lehetne kiáltani tekintettel a bibliai próféciaik beteljesedésére: „*Ma teljesedett be ez az Írás szemeink elo^{tt}!*“ A bibliai hívo^k között, akik valóban felismerték az ido^t és az órát, mind hangsabb kellene legyen a kiáltás „Maranatha, jövel Uram Jézus hamar!“

Egyház és zsidó-gyu^lölet

1948 óta, Izráel állam megalapozásának évéto^l fogva a jelenkorban, többé vagy kevésbé hallunk Izráelro^l a mindennapi hírekben. Elo^azo^aleg létezett a rettenetes holocaust, amely hat millió életet kiírtott, ezek között 1,5 millió gyermekekét. Hogy egy ilyen megsemmisíto^a bu^anccselekmény egy faji csoport ellen nem fog feltu^anés nélkül a történelemben alámerülni, ez értheto^a. Az egész világon, több mint ötvenezer tudományos közhírré tételben foglalkoztak ezzel a tematikával. So^{tt} egyes szerzo^k megkockáztatták, a Róma egyházát és különösen XII. Piusz „hadi-pápát“ számadásra vonni. Rolf Hochhuth, Dr. Karlheinz Deschner, Dániel Jonah Goldhagen és John Cornwell, egynéhányan megnevezve közülük, fellebbentették kissé a bíbor fátyolt és ezzel a legveszélyesebb válalkozást válalták magukra, amit ember reszkírozhat a földön. Mert a Róma egyház számára magától érto^ado^a, hogy a földön o^a Isten egyetlen jogszeru^a intézménye és azt igényeli, hogy maga Krisztus a megalapozója. Minthogy pedig az egyházonkívül nincs üdvösség — mert csak aki anyjának mondhatja az egyházat, annak lehet csak Isten az apja! — és mert az egyház Péterre, az apostoli fejedelemre, van építve, muszáj az egész világnak odatartozni; ez az egyház követelménye. Hasonlatosan magától érto^ado^anek veszi az egyház egy apostoli szukcesszió tan szerint és különösen az 1870 –ben kiadot csalatkozhatatlansági dogma óta, hogy a

pápa Isten helytartója a földön, mint Vicarius Filii Die, aki kormányzásban Krisztust helyettesíti a földön.

A Róma egyházába becsúsztak nyomós, soha nem jóvátehető^a hibák. Maga Jézus Krisztus mondja: „Az *Én birodalmom nem erro^l a földro^l való.*“ És ismételtlen mondja: „*Erre a ko^asziklára akarom az *Én gyülekezetemet építeni.*“ Nem: „Péterre akarom az én gyülekezetemet építeni,“ hanem a Jézus Krisztusról való kinyilatkoztatásra, amely örökérvényu^aen az Üdvösség Sziklájá, erre lett az O^Y gyülekezete megalapozva.*

Az egyház elkerülhetetlenül végzetes fejlo^adése egy hazugsággal kezdő^adött el az ún. „Kostantinikus adománnyal“, amelyre alapozza az o^a nagyvilági vagyon-igényét. A Róma egyházza valóban éppen olyan kevésbé lett Krisztustól megalapozva mint valamennyi más egyház, akik O^Yreá hivatkoznak. Vallásfelekezetként a római egyház csak a 4. évszázad óta létezik. A Pál apostol idejében, csak egy kis házi gyülekezet létezett úgy Rómában mint más városokban is. Két évig maradt az apostol ott és összejöveteleket tartott *az o^a saját bérelt szállásán.* (Ap.Csel. 28:30-31).

Sem a biblia sem a történetirodalom nem számol be arról, hogy Péter vállalkozott volna megtenni egy utat Rómába. De hiszen ez egy szenzáció lett volna, amelyro^al határozottan megtudtunk volna valamit. Csak egy Simon Mágusról van beszámolva, aki varázsló gyanánt még a római szenátus elo^att is fellépett. Az egész katolikus egyháztörténelem felhalmozódott legendáriumokon alapszik.

A valóság az, hogy csak a nicseai zsinat után lett bevezetve a római egyház létrejövele. Addig létezett mintegy 130 különböző^a felekezeti irányzat a kereszténységben belül. 54 –to^al 312/313 –ig általánosan üldözve lettek a keresztények a római császár uralma alatt. Néroval kezdő^adött el a keresztények üldözése és Diokléczián a legnagyobb embertelenséggel folytatta, Vele aztán be is fejező^adött. A zsidóknak eddig a bizonyos idő^apontig külön szabályzatuk volt a Római birodalomban; nem kellett pl. rész vegyenek az idegen isteneknek tartott ünnepeken. A 324 –es év folyamán kikiáltatta magát Konstantin császár „Krisztus helytartójának“, úgymond az „állam urának“ és az „egyház urának“, következő^aleg „Pontifex Maximus“ –nak. Ugyanazon év folyamán kiadta parancsba, Konstantinopelt, nem pedig Rómát, birodalmi fo^avárosként kiépíteni. Konstantin, a többszörös gyilkos, összehívta 325 –ben a nicseai zsinatot, hogy valamennyi keresztény irányzatokat egyesítsen. Majd csak 440 –ben

emelte fel I. Leo pápa Rómát is szellemi hatalmi metropolisnak és csak 756-ban lett az egyház-állam középpontjává.

Ami a zsidóság üldözését illeti, úgy a keresztény korszakban ez hasonlatosan a negyedik évszázadra vezethető vissza. Az úgynevezett „egyház-atyák” a pogányságból származnak és mindnyájan gyaloglói voltak a zsidóságnak, amint a történetírás egyértelműen előadja. A zsidókat elátkozták először Krisztus-azután pedig Isten-gyilkosoknak is. Soát a zsidóság elleni gyűlölködésük olyan messzire vitte őket, hogy egyenesen kijelentették: „Aki megöl egy zsidót, engesztelődést szerez Krisztus haláláért” és: „mivelhogy a zsidók megölték a Messiást, elrabolták a nemzeteköl a Szabadítót és az üdvösséget.” Valóban a véksőkig uzték és az Ótestamentumot beosztották az elvetett zsidóknak; másfelöl az Újtestamentumot is totálisan félreértették, kitekérték és átértelmezték. A zsidók elleni tiltakozásuk jelöl, az egy igaz Istennek, aki az egész Ótestamentumban több mint hatezerszer Elohim-Jáhweh-nak van megnevezve, elébe helyeznek egy három-alaku és három személyeköl összeveoado istenséget. De sem az Ótestamentum, sem az Újtestamentum nem ismer egy úgynevezett „szentháromságot”. A trinitarizmus koholói voltak azok akik kitalálták a zsidók elleni gyűlöletet is a kereszténységben belül, amely aztán a Róma egyházában magától értoado lett minden o borzalmas következményeivel együtt.

A zsidó író Dániel Goldhágen, aki a legújabb időben szóba hozza magát az új könyvével „A katolikus egyház és a holocaust”, azt feltételezi Jézus és az Apostolokról, hogy zsidó-gyalölök voltak. Ez egy szörnyű és tökéletesen félreértett állítás. De hiszen Jézus csak a megrögzött farizeusoknak mondotta akkor szemöl szembe, milyen szelleműek és felfedte leszármazásuk eredetét. Ezzel semmiképpen nem vélte az egész népet sem az o utódaikat. Ha Keresztelő János vagy maga az ÚR Jézus pl. az Egyesült Államokban vagy akármelyik más országban léptek volna fel, úgy az ottani „farizeusoknak” is ugyanezt mondták volna mint ama szellemi félrevezetőknak. Milyen kár, hogy valaki zsidó ember létére, egy ilyen véleményt nyilvánít! Nem Jézus és nem az apostolok voltak zsidó-gyalölök, hanem az egyház-fejedelmek! Oők voltak azok, akik átértelmezték az Újtestamentumot és szántsándékosan a zsidókra alkalmazták azt. Az egyház magáévá tette az o saját gondolatmenetét, megterhelve így magát a gyilkosság buával!

A Vatikán egy önálló állam egy más állam keretén belül, amely a világ minden országaiban és valamennyi nemzetközileg fontos Intézményekben

nagykövetségi hivatal tart fent. Goldhágen bevádolja XII. Piusz pápát, hogy hallgatott a Náciziktól elkövetett holocauszthoz. Ám teljesen figyelmen kívül hagyja, azt a tényt és valóságot, hogy Eugenio Pácella, a későbbi XII. Piusz pápa, az első és a második világháború között, majdnem 13 éven át nuncius (a Vatikán diplomáciai képviselője) volt Németországban, úgyhogy az akkori Németország politikáját hatékonyan befolyásolta. 1923-ban nuncius volt Münchenben, a Hitler államcsínye elkövetésekor, hasonlóan nuncius volt Berlinben, amikor Hitler 1933-ban hatalomra került. Úgy tudunk, hogy Goldhágen is, éppúgy mint a legtöbben akik a holocauszt-tal foglalkoznak, az előzményekről messziről sem tájékozódott elegendően.

A „hájl Hitler“ (üdv-Hitler) – tisztelgés, úgy tanúsítják a beavatottak, nem az ateistáktól ered, sem a kommunistáktól vagy a szocialistáktól — mert hiszen ezek ellenfelei voltak ama szörnyeteg embernek, akik hamarosan börtönökben is záratott — hanem a római papságtól, akik mármint Hitlerrel várták az üdvhozatalt az egyház részére, mert vész fenyegetést szimatolt az orosz Stalinizmus és Bolsevizmus részéről. 1929-ben elő lettek adva XI. Piusz pápának a „fatima-jóslatok“, amelyek elmélyítették az egyház aggályait a kommunistáktól eredő veszély felől. Ezekben Oroszország ismételen szóba van hozva. Vannak emberek, akik több mindenről jobban tájékozottak, mint a népszerű közlemények szerzői! Hogy pedig az Európa szandináviai protestáns országain belül nem léteztek a zsidó-gettók, biztos nem véletlen. Ezekben az országokban már évszázadokon át tolerancia és igazi vallásszabadság honolt. Most pedig beállt a folytatása annak, amit a protestáns porosz uralkodók már évszázadokon át gyakoroltak azáltal, hogy a katolikus egyháztól üldözött zsidókat, a waldensieket, hugenottákat stb. nagy számban befogadták. A koncentrációs táborok (megsemmisítő internálótábor) a vegyes benépesültek országaiban lettek felállítva. Ámde a katolikuságtól megátalkodott Lengyelországban létezett a hat „halál-tábor“ a „végmegoldás“ kérés szakolására. Különösen Auschwitz/Olwieczim a leghirhedtebbekhez tartozott.

Kilátásban van a vég?

Hálásak lévén valamennyi nyitott ajtó- és lehetőségekért, hogy Isten utolsó üzenetét tovább adhatjuk, várakozásteljesen várjuk a tökéletes visszaszolgáltatást. A java csak ezután jön, amikor is különös nagy

dolgoknak kell bekövetkezniük! Nagy fontosságú események mindig ott zajlanak le, ahol az ÚR hu^aséget tanusít és az OŸ üdvhatározata nyilvánvalóvá válik. Valahányszor csak beállt Isten ígéreteinek beteljesedési ideje, mindig természetfeletti események történtek a földön Isten népe között: legyen az Izráel kivezetetése Mózással a fogság alól vagy az ígért földére való bevezetetés a Józsué vezetése alatt. Ez mindannyiszor Isten kegyelmi meglátogatásának idejét tanusítja, úgy ahogy az Újtestamentum kezdetekor is történt. Akár a Keresztelo^a János szolgálatában akár a mi URUNK szolgálatában, vagy az első^a gyülekezetben — mindig is Isten volt az, aki természetfeletti módon mu^aködött.

Igy volt ez a Branham testvér egyszeri szolgálatában is. Ama 10 év folyamán 1955 –to^al 1965 –ig, személyesen együtt átéltem úgy az o^a szolgálatát valamint annak természetfeletti igazolását is. Én szem- és fültanuja vagyok Isten természetfeletti mu^aködésének. OŸ a megígért próféta volt, amint már sokszor bibliailag indokoltan elo^aterjesztettük közleményeinkben. A hozzá intézett szavak, 1933 –ban a természetfeletti felho^abo^al, világszerte beteljesednek szemeink elo^att: „*Amint el lett küldve Keresztelo^a János, Jézus Krisztus első^a eljövetele elo^att, úgy az az üzenet is, amely neked lett adva, egy elo^ahírnöke lesz Jézus Krisztus második eljövetelének.*“

Isten embere többször is megismételte és ki is hangsúlyozta ama szavakat, amelyek 1933 június 11 –én 14:00 óra tájt hozzá lettek intézve kb. 4000 ember jelenlétében, amikor éppen a 17-ik személyt akarta bemeríteni: „*Nemhogy én lennék az elo^ahírnök, hanem az üzenet lesz az OŸ eljövetelének elo^ahírnöke.*“ Mi teljes egészében elfogadjuk és öröndetesnek találjuk a Branham testvér szolgálatát ill. küldetését. Ám amit kategórikusan visszautasítunk, az ember kultusz és valamennyi külön szabályzatú tanítások, amelyek az o^a félre értelmezett nyilatkozataiból keletkeztek és keletkeznek. Számunkra végérvényesen hatályos: Csak ami a bibliában áll — tudniillik egyedül az Ige — lehet eredeti Mag. Kétség nélkül, hogy a Branham testvér szolgálata által megtörtént az Igéhez való visszavítés, éspedig úgy amint volt kezdetto^al fogva. Ennélfogva kategórikusan visszautasítjuk azokat a követelményeket vagy állításokat is, amelyek szerint léteznek olyan kinyilatkoztatások, amelyek a megírt Igét túlhaladják. Az Írás befejezett tanúságtételeihez nem lehet és nem szabad semmit hozzátennünk (Jel.22).

Emberi magyarázatok folytán, már mindig is egy más Evangélium jött létre. Mindketto^a megismétlo^adik: Az emberfia veti az OŸ magját, „*A mag Istennek beszéde*“ (Luk.8,11). Amennyiben az ember nem éber és elszunnyad, jön az ellenség és veti az o^a magját, tudniillik az Ige felo^{al} való értelmezést – csu^arve, csavarva. Mindketto^a kifakad és életre kél, mindketto^a egyforma eso^{at} kap, ugyanaz a nap ragyog felettük; a világosság mindketto^are kibocsátja az o^a sugarait, tulajdonképpen minden, ami a szántóföldön van, egyforma módon kapja az áldást. A különbség nem a nap ragyogásában áll és nem is az áldások eso^ajében, hanem egyedül a magban. Minden mag a maga nemét fogja elo^ahozni és pedig mindig. Az egyik, tudniillik az Igével azonosuló jó veto^amag, Isten birodalmának fiai. Az ellenség veto^amagja pedig a látszat szerinti búza, állszent-búza, a biblia gaznak van jellemezve. És mindketto^a közvetlen egymás mellett no^a fel, annyira hasonlatosak, hogy ha lehetséges lenne, még a kiválasztottakat is megtévesztené. Mindazok akik Branham testvérre hivatkoznak, akik nem egyedül az Igének szereznek érve^{nyt}; aki különleges önmagyarázatokat és specialitásokat terjeszt, elhagyta magát csábíttatni az ördögto^{al} és másokat is tévútra vezet. Csak ez a magyarázata, a Kain ösztönzése szerinti elkövetett sokrétu^a irigységnek, gyu^alölet- és testvérgyilkosságnak. Mindaz aki ma elmegy az isteni determináció mellett, ami közvetlenül a mi ido^ankot érinto^a isteni küldetésre vonatkozik, amely semmi esetre nem fejezo^adött be a próféta hazamenetelével, a múltban él és nem ismeri fel, hogy csak miután a prófétikus szolgálatnak vége lett, vált lehető^avé a rábízott üzenetet valamennyi népeknek hirdetni. De hiszen még mindig so^{at} most aztán igazán a menyasszony gyülekezet kihívásáról és elo^akészíttetéséro^{al} van szó! Fel lehetne tenni azt a kérdést is: ki volt az, aki Branham testvér hazamenetele után Isten közvetlen küldetése nyomán elso^aként széthordta Európában, Ázsiában, Afrikában és szerte az egész világon a végido^are szóló isteni üzenetet?

Mit használt volna az embereknek, Keresztelo^a Jánosból egy bálványt csinálni? Mindazok, akikre hatást gyakorolt az útkészítő^a üzenete, az OŸ szolgálati idejének beálltával, az ÚR Jézus követo^{ai} lettek. És ismételten azok voltak felfegyverkezve a felülro^{al} jövo^a ero^avel – a Szent Szellem kitöltésekor, akik az OŸ követo^{ai} voltak mennybemenetelének pillanatáig. Ugyanaz az ÚR, nemhogy csak Ámos prófétán át szolt: „*Mert semmit sem cselekszik az én URAM az ÛR, míg ki nem nyilatkoztatja tanácshatározatát az OŸ szolgálóinak, a prófétáknak.*“ (3:7), hanem ezt is mondotta: „*Imé napok jönnek, azt mondja az ÛR Isten és éhséget bocsátok a földre; ám*

nem kenyér után való éhséget, sem víz után való szomjúságot, hanem az ÚR beszédének hallgatása után.“ (8:11). Ugyanaz az ÚR, aki megparancsolta az Oÿ prófétájának, Jefferszonvilleban az eledel tárolásáról gondoskodni, ugyanaz az ÚR parancsolta Krefeldben is április 2. 1962 –ben az Oÿ szolgájának egyazon időpontban: „...*tárolj eledelt, mert nagy éhség fog következni, akkor pedig a nép között fogsz állni és osztani fogod az eledelt.*“ Ugyanaz az ÚR megismételtette szóról szóra ezt az üzenetet az Oÿ prófétájának szája által 1962 december 3. Fred Sothmann és Banks Woods jelenlétében és a magyarázatot is megadta hozzá: „*Az eledel, amit tárolnod kell, az ÚR kinyilatkoztatott beszéde időnkre vonatkozóan, az ígéretnek beszéde.*“ Branham testvér aztán még hozzáfűzte: „*Frank testvér, várj a kiosztással addig, amíg megkapod az eledel maradékát is.*“

Maga Isten gondoskodott arról, hogy a szellemi eledel, a kinyilatkoztatott Ige, amint elhangzott a próféta ajkáról, szallagokra lett felvéve és lefoglalva. Valamennyi prédikáció, amelyeket Branham testvér az Egyesült Államokban tartott, 1958 –tól az o^a hazamenetelig 1965 –ben el lett küldve hozzám. Így egyidejűleg egy és ugyanazon szellemi eledelt tárolásba vettem, és azonnal, mihelyt megkaptam a maradékot 1965 decemberében, elkezdődött 1966 –ban a kiosztás — nem majd tíz, husz vagy harminc évvel később! Ki az az ember, aki tagadni meri, amit Isten az egész világon véghezvitt? Mind e mai napig hu^ségesen, teljes ero^abevetésem- és időbevetésembe^al teljesítettem azt, amit 1962 április 2. hajnalhasadáskor az ÚR nekem parancsolatban adott. Egyetlen egyszer sem ütöttem valamely szolgatársamat sem valamely testvért nem rágalmaztam, sem prédikációban sem írásban névszerint nem diffamáltam, sem semmilyen módon nem károsítottam valakinek a hírnevét vagy tekintélyét. Soha nem gondolkoztam így: „*Az én URAM még korántsem jön!*“

Ellenben kezdető^al fogva nem volt szabad helyben hagynom semmelyik külön-kinyilatkoztatást, hanem egyedül csak Isten megírt beszédét. Én nem tehetem másként, ez a megbízatásom, mert így szólt az ÚR: „...*ímé más városokban foglak elküldeni, az Én beszédeimet hirdetni.*“ Tanúságtételem megbízatásomat illető^aen éppolyan igaz mint a Pál apostolé is az Apostolok Cselekedeteiben. A szellemi eledel a kinyilatkoztatott Ige, nem a csu^art csavart értelmezések. Amint a manna közvetlenül Istentől jött vala az égbe^al, ugyanez érvényes az Ige titkainak valamennyi kinyilatkoztatásaira is, amelyek az egész bibliából tökéletes harmonikusan ki lettek nyilatkoztatva. Ám ha például valaki vakmero^a bátorsággal, a Jelenések

könyve 10:7 egyes számban írt „Isten titkát“ többes számban átértelmezi „titkoknak“, egyértelműen hamisítványnak lehet nyilvánítani, egy ilyen dolognak a vádlottak padjára tartozik Isten elo^{tt}. Hogyha ez áll írva: „...akkor végbe megy (elvégeztetik) az Isten titka...“, ugyanakkor nem állhat „...akkor végbe mennek (elvégeztetnek) az Istennek titkai...“! Krisztusban áll az Isten titkának való leleplezése (Kol.2:2-3 sm.). Egy szempillanta^{ig} sem fogom eltu^{rn}i, ha valaki megváltoztatja Istennek beszédét.

Mindegyik átértelmezés a hazugság szellemén keresztül ihletett hamisítvány, még akkor is, ha „kinyilatkoztatásnak“ van jellemzeve. Ugyanez érvényes minden úgynevezett „mennydörgö^a-tanításra“. De hiszen a biblia nem is ismer egy „mennydörgö^a-tanítást“. Az úgynevezett „hét mennydörgésro^l szóló kinyilatkoztatások“ a valóságban nem is léteznek; erre vonatkozóan nem találunk ígéreti utalást az Igében, egyszerűen üres beszéd. Ezt pedig újból az ÚR beszédének alapján mondom: A hét mennydörgés a Jelenések 10. fejezetébo^l abban a pillanatban fogják szavukat hallatni, amikor az ÚR Szövetség angyala gyanánt le fog jönni, az O^Ÿ lábaival jogszeru^a tulajdonosként a tengerre és a szárazföldre áll és mint oroslán ordít! Így áll megírva, és így fog bekövetkezni! A hetedik gyülekezeti angyal prófétikus szolgálata alatt valamennyi titokzatosság, elkezdve attól, ami az Éden kertben lezajlott és egész a végido^k eseményeiig, le lettek leplezve.

Branham testvér gyakran utalást tesz ama fenséges élményre 1963 február 28., amikor is a természetfeletti felho^a megjelent és elhangzott hét fülsüketítő^a mennydörgés. Ennélfogva a hét pecsétek megnyitása állt küszöbön, úgy amint 1963 márciussában meg is történt. Ehhez az élményhez, amit o^a „hét mennydörgés-nek“ nevez, még több nagy messzemenő^a várakozásokat fu^zött, amíg nyilvánvalóvá lesz Isten rendkívüli mu^aködése a menyasszony – gyülekezet között, egész az elragadtatásra szükségszeru^a hit beteljesüléséig. O^Ÿ már akkor várta a kimondott Ige lezáruló szolgálatának kihatását, amikor helyben megtörténik ami ki lesz mondva, például: „*Szólj csak egy szót, és meggyógyul az én szolgám.*“ — amint o^a, ha jól emlékszem ötször, én magam pedig kétszer átéltem. Mindezen események bo^avelkedo^aen kihatásban lesznek a menyasszony gyülekezet között a visszaszolgáltatás beálltával, közel a véghez és az elragadtatásra való hit elo^a fog törni.

De hiszen a világ csak úgy ismerte Branham testvért, mint egy Evangélistát a gyógyítás és a megkülönböztetés különös ajándékával. A

pecsétek megnyitása után 1963 –ban, nem utazott más országokba többé, azaz 1965 május végén meglátogatta Dél-Afrikát azzal az írott megjegyzéssel beutazási engedélyében, hogy nem tarthat összejöveleket. Ez alkalomból a Primrose Hotel-ben kapott éjjeli szállást Johannesburgban, eztkövetően Sidney Jackszon és más testvérekkel vadászni ment. Jackszon testvértől ajándékba kaptam a szép zebra bőrt, amelyen állt Branham testvér utolsó imádkozásakor. Még ma is ott akad a lakószobámba. Utolsó étkezése visszarepülése előtt De Beer Lukács házában volt Kempton Park-ban.

Nos most jogosan feltehető a kérdés: Kinek használnak a különböző közlemények a prófétával tett különböző vadászati utazásokról vagy a prófétával tett személyesen átélt eseményekről? Avagy írva találjuk valahol, hogy valaki elrendeltetett, *ezekről* tanúbizonyságot tenni? Isten csak a Vele való átéléseinket veszi számításba és egy elhivatást, amely visszavonhatatlan (Róma 11). János apostol, aki együtt átélte úgy a Keresztelő János szolgálatát mint a mi URUNK –ét is, arra rendeltetett, hogy tanúbizonyságot tegyen, *„arról ami kezdetől fogva vala, amit hallottunk, amit szemekkel láttunk, megvizsgáltunk és kezeinkkel tappintottunk, AZ ÉLET BESZÉDÉROZL.*“ Azok közül akik ma a prófétára való hivatkozásaikkal fellépnek, egyikőtől sem hallunk egy ilyen tanúbizonyságról és egy „Ige-hivatásról“, egy elhivatottsággal nem igazolja egyik sem magát. Istem már mindig is Önmagyarázója az Oÿ Szavának. Az Ótestamentum-ban leírottak és az amit Pál apostol előterjesztett, már az Újtestamentum elején félre lett érve (2Péter 3). Ugyanígy áll a dolog a Branham testvér nyilatkozataival is, félre lettek érve és „félre lettek magyarázva“.

Nem is szabad róla még gondolkozni sem, hogy vannak emberek, akik állítólag „a prófétát reprezentálják“, és a Branham testvér hazaköltözésének napjától mindmáig azt állítják, hogy a Jézus Krisztus visszajövele előtt még fel fog támadni és egy különös szolgálata lesz harmincz és negyven nap között, egy különös sátorban. Már 1966 –tól fogva, megkértem ezt az embert, aki elsőként tette ezt az állítást és aki még ma is hiszi amit állít és prédikálja is, hogy mutatná meg nekem, hol és mikor tett Branham testvér egy ilyen állítást. De mindmáig kimaradt az erre való felelet. Ugyanaz az ember és vele együtt többen, akik 1966 –ban még kitartóan vártak a próféta feltámadására, még ma sem a Jézus Krisztus visszajövetelére várnak, hanem a próféta visszatérésére. Ez nemhogy csak egy hamis tanítás, ez egyenesen csalás és ámtítás! Emberek tömegesen

vetik reménységüket bele, mert Branham testvérnek utólag adják szájába e szavakat, noha o^a maga soha ilyet nem mondott. Az amit Branham testvér látott, ama bizonyos „sátor-látomásban“, határozottan bizonyos vagyok benne, hogy be fog teljesedni. Maga az ÚR fog gondot viselni róla és az OŸ mu^avét nagy hatalommal tökéletességre viszi az OŸ népe között. Én magam is láttam a sátort különben, 1966 Január 19-én egy látomásban, miként telt meg, miként özönlött be a népek sokasága: az északi része olyan volt mint egy katedrális, egy szilárd épület egy emelvényen, a többi oldala egy kerek sátor volt. Én láttam, amint Branham testvé^r elfordul a népt^o, akik o^amiatta voltak összegyülekezve, félre fordult és félre nézett. Miközben én magam az emelvényen foglaltam helyet és figyelemmel kísértem, hogy mi zajlik le elo^tttem, egy hatalmas hang nevémen szólított és fennhangon a következő^a szavakat intézte hozzám: „Imé eljött a te ido^d... Fordulj a néphez és szolj: „A Jézus Krisztus visszajövele küszöbön áll!...““ Avagy beteljesedik-e most, amit a sátor-látomás kifejezésre juttat és amire rámutat, minthogy az Ige az egész föld kerekiségén hirdettetik? Egész a végen, amikor a sárkány az asszony elé fog állni és nyomást fognak alkalmazni, bekövetkeznek Isten legnagyobb megpróbáltatásai, amit valaha emberek átéltek. Akkor az egész földön bekövetkezik az isteni hatalomdemonstráció és a kimondott Ige szolgálattétele nyomban beáll, nemcsak egy kis sátorban valahol az Egyesült Államokban. Így fogjuk átélni Jézus Krisztus visszajövele elo^tt a tökéletes visszaszolgáltatást, amely aztán a tökéletességben és az elragadtatásban torkollik!

De hiszen arra nézve, ami az Új szövetségkötés folyamán történik, már természeti utalást találunk Izráellel a szellemi hatáskörre a gyülekezettel kapcsolatosan. A bekövetkezend^oa éhség miatt, Józsefnek abban állt a feladata, hogy gabonát tároljon és az éhség beálltával ugyanazt kiossza (1Móz.41-49). Józsué pedig ezt parancsolta: „*Gondoskodjatok arról, hogy táplálékotok és élelmiszerek legyen, mert által kell kelnetek a Jordánon, hogy birtokba vegyétek az ígéret földjét.*“ (Józsué 1+3). A kinyilatkoztatott Ige a Szövetségládájában volt és ez pedig Isten népe között volt, evégett pedig Isten is velük volt az OŸ ígéretbe adott beszédének beteljesítése miatt. A Jakab 5-ben szemeink elé van tárva a Jézus Krisztus visszajöveleivel kapcsolatos visszaszolgáltatás, Jób példájában – amit o^a is átélt kettes mértékben (42.fej.).

A különböző^a prédikációkban elbeszélt sztorik- és jól megfogalmazott tudósítások az ún. „próféta tetteiro^ol“ valamint a Branham testvér

különböző^a életrésztjeikről való beszámolások csak szórakoztató értékűek. Meg szabad kérdezni, ha ezekáltal nem-e az van célul tűzve, hogy az emberek figyelme el legyen terelve és félre legyen vezetve amellet, amit Isten jelenvalóan tesz, és olyan dolgokra várjanak, amire Isten beszédében semmilyen jellegű ígéretek nem adtak. Mind-e mai napig nem tudjuk, hogy Keresztelő Jánosnak volt-e vagy sem nagynénje vagy egy nagybácsija. A Péter-, Jakab- és János apostolok privát életmenetéről nem tudunk majdnem semmit, sem Pál privát dolgairól közelebbről. Ám mindaz amit tudunk kell róluk, hátra lett hagyva számunkra, tudniillik, hogy valamennyiüknek isteni elhívásuk volt és a gyülekezetbe állítottak szolgálatba. Sem a mi URUNK testvéreire, Jakab és Judásról nincs semmi beszámoló, ami az ő életmenetüket vagy életkörülményeiket illette. Csak annyit tudunk, hogy apostolok voltak. Mindenütt, ahol Branham próféta gyanánt tematizálva van és ember gyanánt a központba van tolv, valamennyi ilyen helyeken valóban egy más Evangélium, tudniillik egy ember jellegű Evangélium van prédikálva (Gal.1). Számunkra csak Jézus Krisztus örökérvényű Evangéliuma jön számításba. Nem prédikáljuk sem Pétert sem Pált, de sem Branham testvért, ellenben prédikáljuk Jézus Krisztust, feltámadott és újra eljövendő ÚR gyanánt, úgy amint Péter, Pál és Branham testvérek is tették. Alapjában véve az ellenség az, aki az utolsó időben élő hívóket különböző (hit)táborokba osztja szét, nem utolsó sorban azért, hogy Igehelyeket és a Branham testvér nyilatkozatait félremagyarázza, elterelve így a figyelmet Isten Szava hirdetésének valóságától.

De hiszen Isten igaz beszédének hordozója, előbb meg kell legyen bélyegezve mint „nem szavahihetőnek“ valamennyi utánpótlóktól, hogy értelmezéseiket hihető módra forgalomba hozhassák. Minden azzal a szándékkal történik, hogy az Ige befolyását az Ige hordozóját, hirneve és tekintélyét rágalmozással teljesen meg legyen semmisítve. Isten emberei valamennyien, némelyek feállítására és némelyek elesésére lettek meghatározva, amint a mi URUNK esetében is volt (Luk.2,34). Reájuk jellemző az amit Pál apostol már írt: „*némelyeknek olyan illattá, mely halálból halált támaszt, némelyeknek olyan illattá, mely életből életre kelt.*“ (2Kor.2). Judás apostol odailloen beszél olyan testvérekről, akik részt vettek a szeretett vacsorákon, azután azonban eltévéltek: „*Jaj nekik! Mert Kain útján indultak el, nyerességvágytól űzve a Bálám tévelygésébe keveredtek és az ő ellenszegülésük által mint hajdan Kóré egyenesen a pusztulásba rohantak.*“ (11.v.). Ám az igaz hívók

valamennyien, hálásak az Ige hamisítatlan hirdetéséért; másoknak pedig nem tudott kedvére lenni sem a Mester sem az O¥ szolgálai. Tekintettel az Igére Istennek egy szolgálója fölöttébb becsesnek értékeli a Krisztus gyalázatát. Lemond ama magas tekintélyszerzésro^{a1}, amelyben részesülnek azok, akik noha hivatkozással vannak a prófétára, mégis az o^a saját magyarázataikat terjesztik; A hu^a szolga csak Isten beszédét teszi közhírré, amely örökké megmarad. Csakis az Ige tükrében vizsgálhatja meg ki-ki saját magát és másokat is, ha netalán a Kain utján van, ha netalán a Bálám tévelygéseibe keveredett so^t, netalán fellázadásával a Kóré bandájához tartozik. Csak az Ige magvából ujjanon születtek, lehetnek az ígélet gyermekei. **„Ti azonban, szeretett testvéreim, Izsák vonalán át (Izsák neve szerint) ígélet gyermekei vagytok! De mint ahogy akkor a hús vonalán született fiú üldözte a Szellem vonalán születő^{at}, úgy ma is ez az eset.“** (Gal.4:28-29). Eme két Igevers köteteket foglal magába. Elo^aszöris elvették „az ígélet beszéde“, azután maga a Szellem nemz isteni életet az ígélet gyermekeiben.

Az év alighogy elkezdő^{dött}, úgy lehet mondani és máris a végéhez érkezett. Egy nap, egy óra, egy elmullasztott alkalom soha vissza nem tér. Visszatekintő^{en} elmondhatjuk, hogy 2002-ben bo^{aven} megáldott az ÚR. Az év folyamán világszerte bevonhattunk új országokat és városokat az isteni üzenet hirdetésében. Mindenekelő^{tt} Ázsia délkeleti részén és Távol-Keleten is fordításra kerültek a Branham testvér prédikációi és a mi röpirataink is az adott országok nyelvein. Ha így megy tovább, és legyen hogy a mi hu^{séges} URUNK kegyelmet nyújtson erre nézve, elo^aadó körútaink által, TV-adásokkal és irodalommal rövidesen elérjük az egész világot. Ez ideig heti adásaink közvetítve vannak angol nyelven a Kazaksztáni televízió állomásairól 74 országban és az Izlandi állomásról további 32 országban. Így egész világrészeket be lehet vonni a végidő^{re} szóló utolsó üzenet hirdetésébe.

Helybeli szolgáló testvéreinknek itt a gyülekezetben, akik kezdő^{tt} fogva együtt hordozói lettek az igaz Igehirdetésnek, különös köszönettel tartozunk; hasonlatosan mindazoknak, akik különböző^a feladatokat szemmel tartanak és el is végeznek, o^aszinte köszönetet mondok, nem utolsó sorban azoknak, akik segítenek a szétküldési feladatokban. Hasonlatosan köszönetet mondok világszerte a testvéreknek a jó együttmű^aködésért. Azoknak, akik fordítási szolgálatot végeznek és figyelemmel kísérik a szellemi ellátást az o^a országaikban, nemcsak Isten segítségét hanem az O¥ tanácsadását is kívánjuk és az O¥ bölcsességét,

hogy jól végezzék munkájukat. Mindazok pedig, akik Isten hatalmas nagy mu^avét imádságban és az o^a magtárba adott tizedeikkel hordozzák, hogy az eledel ki lehessen osztva, minden bizonnal elnyerik hu^aségük iránti jutalmukat. Hadd mondjak köszönetet ezen az úton áldozataitokért is a Jézus Krisztus nevében. Részesek vagytok a vetésben és együtt örvendezhettek a lelkek-aratásában. Mindazok pedig, akik a rábízottakat, ám az ÚR tulajdonát, nem adják bibliailag a magtárba, hanem saját tetszésük és belátásuk szerint cselekesznek, el kellene olvassák még egyszer imádkozás közben a Malakiás 3: 8-10 –ig terjedő^a verseket, hogy felismerjék Isten elo^{tt}, avagy tizedük kézbesítése mennyire illeti az önkinevezett prédikátorokat, akik ellenszegülésük által az isteni küldetésnek, jelenidő^aben is úgymond külön-közösséget képeznek és azoknak gondját is viselik. Avagy fel tudja-e még venni valaki magára a felelo^aséget, Jézus Krisztus közelgő^a visszajövetelére nézve, Isten tulajdon pénzét nem egyedül Isten beszédének terjesztésére felhasználni? Minden, ami rászorul a korrektúrára, az isteni rend szerint megfelelő^an most bármely területen helyre kell legyen bibliailag igazítva. És mindazok, akik a menyasszony gyülekezetéhez tartoznak, nem fognak továbbá ellentmondásban élni az Igével az o^a saját útjaikat járva. Az Igazság órája itt van, és mindazok, akik valóban az Igazságból vannak, Isten minden egyes Szavából és Szavában élnek. Aki igaz az o^a szívében minden helyénvalóan meg fog érteni.

Vonatkozással erre az évre 2003 –ra mindannyian azt kívánjuk magunknak, hogy Isten akarata beteljesedjen a mi személyes életünkben, úgyszintén az O¥ gyülekezetében és az O¥ gyülekezete által is.

Övé, az egyedüli Istené, legyen Jézus Krisztuson át minden tisztesség, most és mindörökké. O¥ kegyelembo^al meglátogatta az O¥ népét és nemsokára magához fog venni bennünket. Ámen.

Istem megbízásából munkálkodva

Ewald Frank